

IN MEMORIAM
EH Joseph Arnould

“Een school herken je aan haar directeur”
(De Standaard, 13 maart 2007)

Heden bereikte ons uit Brazilië het nieuws van het overlijden van EH Joseph Arnould, Aalmoezener van de Arbeid. Hij werd 92 jaar. De Aalmoezeniers zijn in Brazilië sinds jaar en dag actief in parochiaal en sociaal werk. Joseph Arnould stond in 1957 als allereerste directeur mee aan de wieg van het Sint-Janscollege te Meldert.

Deze Waalse Aalmoezener van de Arbeid studeerde theologie in Rome en werd daar in 1948 tot priester gewijd in de basiliek Sint-Jan van Lateranen. In 1953 behaalde hij in Leuven het diploma van licentiaat in de klassieke filologie. Hij werd leraar en studieprefect in de school van de Aalmoezeneirs te Argenteuil, waar hij al in 1954 tot directeur werd benoemd. Toen die school in 1957 naar Meldert verhuisde, bleef hij op de nieuwe locatie zijn directeursfunctie behouden.

Oud-leraren van het Sint-Janscollege herinneren zich EH Arnoul als een briljant man, een figuur die een grote indruk op hen maakte. Hij stond in het volle leven, kwam overal met zijn Mercedes. Zelfs op de luchtmachtbasis van Beauvechain kende iedereen hem, want hij was reserve-aalmoezener in het leger.

Met zijn open houding was hij de ideale man om aan het roer van zo'n nieuwe school te staan. Er gingen veel deuren voor hem open. Als perfect tweetalige had hij zijn relaties en hij onderhield die. Als directeur was hij voor zijn leraars de grote baas, maar tegelijk gedroeg hij zich zeer menselijk. Hij kon ook heel gezellig uit de hoek komen. Zo organiseerde hij trouwens ook enkele jaren een gezamenlijke trip voor de leraars van het college.

Als baas had hij ongetwijfeld ook een dominant trekje, maar hij kruidde dat met wereldse flair. Hij bedacht initiatieven die een band tussen de lekenleraren konden smeden. Zo riep hij een Bijbelgroep in het leven. Een paar keer per trimester kwamen de leraars met z'n allen samen bij iemand thuis. De gastheer moest dan een onderwerp voorbereiden. Daarover werd, onder leiding van Arnould, gediscussieerd. Aan dat gesprek namen ook de echtgenotes deel. En achteraf was er een hapje en een drankje.

Joseph Arnould wist ook als geen ander connecties te onderhouden en sponsoring en steun voor de school aan te trekken. Zo was hij het die de roemruchte fancy fair bedacht om geld in het laatje te brengen voor de school. Dit evenement lokte jaarlijks honderden mensen naar Meldert, ouders, sympathisanten uit de streek en leveranciers. Arnould was ook de man die connecties onderhield met Jean De Lannoye, de baas van de Papeterie de Genval. Aan deze laatste heeft het Sint-Janscollege overigens zijn naam te danken. De financiële inbreng van dit bedrijf was destijds erg belangrijk voor de school.

Joseph Arnould verliet in 1965 het Sint-Janscollege en verhuisde naar Leuven. Onder zijn impuls werd in Kessel-Lo een nieuw studiehuis van de Aalmoezeniers gebouwd. In 1966 trok hij naar Brazilië om er aan ontwikkelingshulp te doen tussen de arbeiders van Coronel Fabriciano, in de staat Minas Gerais. Maar eerst kwam hij nog eens de confraters en leerlingen in Meldert groeten. Kernachtig verslag van 23 oktober 1966 in het schoolblad: 'Zeer Eerwaarde Heer Arnould neemt afscheid van het college dat hem zo nauw aan het hart ligt. Prachtige mis. Ellenlange afscheidsbrieven. Ontroerende woorden. Goed diner.' Waarmee het meest essentiële gezegd werd.

De Aalmoezeniers van de Arbeid en het Sint-Janscollege zijn dankbaar voor wat deze priester betekend heeft voor de school en voor de missiewerking in Brazilië. Hij zal niet licht vergeten worden om zijn vele talenten, zijn begeestering en zijn menselijkheid.

Als schoolgemeenschap bieden wij onze innige deelneming aan aan de Congregatie bij het verlies van een geliefde en inspirerende confrater.